

NOVÁ PRAVIDLA PRO E-COMMERCE (NO. VI)

Poskytování služeb konečným spotřebitelům usazeným v EU

Nová pravidla platná od 1. července 2021 přinášejí změny i pro obchodníky kteří poskytují služby osobám nepovinným k dani usazeným v EU (B2C služby; nejčastěji se jedná o tak zvané „elektronicky poskytované služby“ vymezené relevantními DPH předpisy EU, tj. především (i) hostitelství internetových stránek, (ii) dálková údržba programů a zařízení, (iii) dodání programového vybavení a jeho aktualizace, dodání obrázků, textů a informací a zpřístupňování databází, (iv) dodání hudby, filmů a her, včetně hazardních her a loterií apod.).

Tato nová pravidla především rozšiřují oblast působnosti zvláštního režimu OSS pro osoby povinné k dani (poskytovatele) usazené i neusazené v EU, které poskytují telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronicky poskytované služby, na všechny služby poskytované osobám nepovinným k dani (konečným spotřebitelům), které se uskutečňují v některém členském státě v souladu s pravidly místa poskytnutí služby.

V rámci systému One Stop Shop budou i nadále existovat „režim mimo Unii“ a „režim Unie“. Oba tyto režimy umožní poskytovateli služby se zaregistrovat pouze v jednom členském státu (stát identifikace), jehož prostřednictvím bude přiznávat DPH členských států dle místa plnění služby (v opačném případě jsou tyto poskytovatelé povinni se registrovat ve všech členských státech, kde se nachází místo plnění jimi poskytovaných B2C služeb).

Režim mimo Unii mohou využívat poskytovatelé, kteří nejsou usazeni v EU. Znamená to osobu povinnou k dani, která nemá sídlo ekonomické činnosti ani stálou provozovnu v EU. Jak je uvedeno výše, od 1. července 2021 se režim mimo Unii bude vztahovat na veškerá dodání služeb (tedy nejenom telekomunikačních, služeb rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronicky poskytovaných služeb), která tyto poskytovatelé poskytují konečným spotřebitelům s místem plnění na území EU.

U telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronicky poskytovaných služeb dodávaných konečným spotřebitelům poskytovatelem neusazeným v EU je vždy místo, kde je příjemce služby usazen nebo kde má bydliště, nebo místo, kde se obvykle zdržuje (místo příjemce). Toto místo se určuje poměrně komplikovaným způsobem pomocí právních domněnek o místě příjemce vymezených v prováděcím nařízení EU.

Režim Unie může využít osoba povinná k dani usazená v EU k přiznání a zaplacení DPH za poskytnutí služeb B2C v členském státě, ve kterém není usazena. B2C služby poskytované příjemcům v členském státě, ve kterém je poskytovatel usazen, musí být přiznány ve vnitrostátním přiznání k DPH příslušného členského státu bez ohledu na to, zda se stálá provozovna tohoto poskytovatele podílí na poskytování služeb či nikoli.

Pokud se poskytovatel rozhodne zaregistrovat k režimu Unie, musí přiznat a zaplatit DPH za všechna dodání, která do režimu Unie spadají. Nemůže se rozhodnout je vykázat ve vnitrostátním přiznání k DPH (s výjimkou služeb s místem plnění v členském státě, kde je poskytovatel usazen, jak uvedeno výše).

STANĚK, TOMÍČEK & PARTNERS

DAŇOVÉ, FINANČNÍ A EKONOMICKÉ PORADENSTVÍ

*Více než 15 let
poradenství*

Místem poskytnutí telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronicky poskytovaných služeb poskytovatelem usazeným v členském státě konečnému spotřebiteli v jiném členském státě je členský stát, kde se nachází místo příjemce (viz výše).

Na podporu mikropodniků byla zavedena roční prahová hodnota obratu ve výši 10 000 EUR, do níž místo poskytnutí telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronicky poskytovaných služeb konečným spotřebitelům v jiném členském státě zůstává v členském státě, kde je poskytovatel usazen (a kde se tedy služba i zdaňuje). Od 1. července 2021 je do této prahové hodnoty nutno započítat i prodej zboží na dálku uvnitř Společenství (nikoli však poskytnutí jiných druhů služeb pro konečného spotřebitele v EU; u nich se místo plnění řídí vlastními pravidly). Další podmínkou pro tuto výjimku je, že poskytovatel je usazen pouze v jednom členském státě.

V každém případě, jakmile bude překročena roční prahová hodnota 10 000 EUR, použije se obecné pravidlo a DPH bude splatná v členském státě příjemce u telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronicky poskytovaných služeb (a v členském státě, do kterého je zboží odesláno nebo přepraveno v případě prodeje zboží na dálku uvnitř EU).

Je nutno mít též na paměti, že tento limit se ostatních typů služeb, na které se vztahuje režim Unie, netýká a pravidla pro místo plnění (zdanění) u těchto ostatních služeb se u nich nezměnila.

Dodavatelské řetězce jsou často dlouhé a mohou přesahovat hranice států (např. když tvůrci aplikací uzavírají smlouvy s platformami pro stahování aplikací, přičemž zákazníci tyto stažené aplikace nakupují tak, že zaplatí příslušné platformě, přes kterou aplikaci zakoupili). Pokud tomu tak je, může být obtížné zjistit, kdy dochází k poskytnutí služby konečnému spotřebiteli a kdo z ní musí odvést DPH. K zajištění právní jistoty pro všechny dotčené strany a k zajištění výběru daně je nezbytné definovat, koho v dodavatelském řetězci je třeba chápat jako poskytovatele služeb konečnému spotřebiteli (poskytovatele B2C služeb).

Pro tyto účely byla v prováděcím nařízení stanovena vyvrátitelná domněnka, dle které osoba povinná k dani, která se podílí na poskytnutí elektronických nebo internetových telefonních služeb, jedná svým vlastním jménem, ale na účet poskytovatele těchto služeb. Tato domněnka znamená, že se u každého plnění v dodavatelském řetězci mezi poskytovatelem elektronických služeb a konečným spotřebitelem má za to, že každý zprostředkovatel (jako např. agregátor obsahu nebo provozovatel telekomunikačních služeb atd.) elektronickou službu (nebo internetovou telefonní službu) sám přijal a pak dále poskytl.

Například tedy u podniku, který nabízí aplikace prostřednictvím cizí elektronické platformy, se má pro účely DPH obvykle za to, že tyto aplikace prodává konečnému spotřebiteli tato platforma; odvést DPH z B2C služby je tedy povinen právě provozovatel této platformy, a nikoliv podnik, který danou aplikaci vlastní (vlastník obsahu); ten uskutečňuje B2B transakci. Prováděcí nařízení vymezuje určité výjimky z aplikace této domněnky.

V dalším vydání se budeme věnovat administrativním povinnostem jednotlivých dodavatelů /domnělých dodavatelů zboží a poskytovatelů služeb. Specializovaný on-line seminář na téma e-commerce se uskuteční 16. března 2021. V případě dotazů nás prosím kontaktujte na tomicek@stanek-tomicek.

STANĚK, TOMÍČEK & PARTNERS

DAŇOVÉ, FINANČNÍ A EKONOMICKÉ PORADENSTVÍ

*Více než 15 let
poradenství*

Staněk, Tomíček & Partners, s.r.o., zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze v části C, vložka č. 104681, IČ: 27210081, DIČ: CZ 27210081, se sídlem U Prašné brány 1078/1, 110 00 Praha 1